

KRAJEVNI ŠOLSKI ODBORI!

Imate pravico, da tudi v bodoče kupujete v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in Ptuj, kjer ste itak dobivali blago po najugodnejših cenah!

Obžalovanja vredni slučaj.

Hitro prijeta tatinska tička. V škofnem gradu na Betnavi pri Mariboru prebivajo katehistinje. Slišale so na podstrešju ropot in so obvestile o tem oskrbnika in ta je poklical na pomoč orožnike iz Studencev. Orožniška patrulja je vtaknila pod ključ pekovskega pomočnika Srečka Osojnika iz Studencev in tkalca Karla Ott s Tezna in jima odvzela za 600 din prekajenega mesa, katerega sta izmaknila na podstrešju na Betnavi. Aretiranca sta vdrila najprej vrata, ki vodijo v grajsko kapelo. Iz kapele sta splezala v zvonik in tamkaj sta prebila zid na podstrešje. Z vlomom sta imela mnogo truda, a ju je zasledovala smola, da je bilo vse zaman, ker so jima bili takoj orožniki za petami.

Vlom v trgovino. Pri posestniku in trgovcu Ivanu Ferku na Pesnici je bilo vlomljeno v zgodnji jutranji uri. Vlomilec je odnesel manufakturnega blaga za 6000 dinarjev.

V podstrešni sobici se obesil. Na Teznu pri Mariboru so našli v podstrešni sobici obešenega 60 letnega delavca Franca Mulec. V zadnjem času je bil zaposlen pri tvrdki »Kovina«.

Popravljamo krivico. Mihael Pukšič, posestnik na Forminu, je bil zaboden od sosedu Ludvika Muršič in ne narobe, kakor je poročal »Slov. gospodar« v števil. 33 z dne 18. avgusta. S tem naj bo popravljen krivica, katero smo storili Pukšiču vsled napačnega obvestila.

Nepoboljšljiv. Ivan Kociper, bivši kaznenec, je prišel k čevljarskemu mojstru Francu Gabrovcu pri Ptuj, kateri ga je kljub žalostni preteklosti vzel za pomočnika. Že prvo noč je nepoboljšljivi tat od-

nesel mojstru čevljev in usnja za 5000 dinarjev.

Obup nad življenjem. Obesil se je v Celju v kolarnici 35 letni hišnik Martin Vengust, ki je bil zaposlen kot zidar v mestni plinarni.

Roparski plen 51.000 din. V Zalogu pri Ljubljani na tovornem kolodvoru v baraki stanuje pisarniški sluga Josip Ostrež s svojo družino. Pri železniški nesreči je zgubil nekoč desno oko in je kot invalid nosil denar na pošto iz Zaloga k Devici Mariji v Polju. Železniški uradnik in blagajnik v Zalogu je izročil dne 24. avgusta Ostrežu aktovko, v kateri je bilo 51.000 din, da nese denar na pošto k D. M. v Polju. Šel je po bližnjici skozi Kašelski gozd, kjer ga je iznenada napadel neznanec in ga je pobil s kolom od zadaj do nezvesti ter mu je oropal denar. Ostrež se je čez kake pol ure zopet zavedel in se je še sam vrnil v Zalog v čuvajnico, kjer je padel v nezavest in so ga prepeljali v ljubljansko bolnišnico. Tolovaj, katerega zasledujejo orožniki iz Vevč in ljubljanska policija, je dobro znal, kdaj in kod hodi vestni Ostrež na pošto in kaj da prinaša.

Napad na reditelje kmečkega tabora. Na Zaplazu pri Čatežu se je vršil zadnje nedeljo veličasten tabor Kmečke zveze za Dolenjce. Nedaleč od Zaplaza je tolpa JNSarjev iz zasede napadla in hudo poškodovala tri reditelje tabora.

Izpred sodišča.

Za umor izvoljenke 20 let. Avgust Lipovec, 31 letni orožniški kaplar iz Trate pri Kočevju, je prišel za orožnika leta 1935 v Ivanjkovce pri Ljutomeru. Zaljubljen se je v blagajničarko pri ivanjkovskem trgovcu Lovru Petovarju, Angelo Novak. Imela sta namen, da se poročita. Lipovec se je rad prepiral s predstojniki in je bil precej vdan pijači. Iz Ivanjkovcev je bil premeščen na Planino pri Sevnici. Tamkaj se je obnašal tako slabo, da so ga pognali iz službe. Po odpustitvi se je podal v Ivanjkovce s prihranki, da bi bil v bližini izvo-

ljenke. Novakova je videla Lipovčovo vdanost alkoholu in se ga je začela izogibati. Radi tega je postal fant ljubosumen in je večkrat grozil Novakovi. Dne 3. maja pa je ob priliki gledališke vaje Novakovo dvakrat zabodel smrtno z dolгим nožem. Lipovec je bil radi dalje časa zasnovanega umora v Mariboru te dni obsojen na 20 let robije.

Obsojena kurja tatova. Jožef in Tomaž Zemljič od Sv. Benedikta v Slov. gor., sta zagrešila 23 kurjih tatvin. Orožniki so ju prijeli na Tomaževi gostiji, na kateri sta se veselila ukradene kurje pečenke. Jožef je bil obsojen na 2 leti, Tomaž na 5 mesecev strogega zapora.

Slovenska Krajina.

Prosvetni tabor za vso Slovensko Krajino. V nedeljo 5. septembra se bo vršil za vso Slov. Krajino v Soboti velik prosvetni tabor. Ob 8 se bodo udeleženci zbrali za sprejem dr. Korošca in drugih odličnikov, ki so obljubili, da bodo počastili prireditve. Ob 10 bo škofovska sv. maša pod milim nebom in po službi božji bo tabor, na katerem bo glavni govornik g. minister dr. Anton Korošec. Po taboru bo v parku, kjer se bo vršile taborske zborovanje, domače veselje. Ker je dne 5. septembra nedelja, ima vsak udeleženec pravico do polovične vožnje na železnici.

Tolovaški cigan pod ključem. V Fokovcih je ciganska naselbina, v kateri je igral vodilno vlogo in tatinsko vlogo cigan Vincenc Horvat. Omenjeni je vlamiljal v družbi po Slov. Krajini, po obmejnem madžarskem ozemlju in Murskem polju. Očitajo mu 29 ropov ter vlomov, katere je zagrešil sam ali v kompaniji z drugimi cigani, kateri so pa že pod ključem. Letošnjo spomlad je padel tudi Horvat orožnikom v roke in so odkrili v njegovi naselbini zaloge manufakturnega blaga, katero je bilo pokradeno v Sombotki vasi na meji v konzumu. Aretirani Horvat se je zabodel sam v nogo v trdni veri, da bo odan v bolnišnico v Soboti, odkoder bo pobeg čisto enostaven. Up ga ni varal. Še iztega dne v noč, ko so ga pripeljali v bolnišnico, je srečno pobrisal in koj je imel krog sebe dva ciganska tovariša, s katerima je uganjal roparske posle. Ta

Pes z ročno granato. Nedaleč od Sjedlica na Poljskem se je primeril razburljiv dogodek. Med tem ko je oddalek vojakov iz tamkajšnje garnizije imel vaje z ročnimi granatami, je pritekel na vežballišče majhen pes, stekel za ročno granato, ki jo je bil vrgel neki vojak, in jo hotel prinesiti nazaj. Prestrašeni vojaki so se ga s kamenjem komaj ubranili. Granata je psičku eksplodirala v gobcu in ga raztrgala.

Pet milijonov za prevod. Nagrado, kakršne ni dobil še noben znanstvenik za prevod, sta ponudila francoska akademija znanosti in neka založba znanemu stari noslovcu stotniku Auviergneu. Prejel naj bi pet milijonov frankov

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

»Malo shoditi se menimo pa Šmarje pogledati,« je porogljivo odvrnil pisar.
»Tedad imamo isto pot pa gremo lahko skupaj.«
»Nam se mudi; ne utegnemo tako počasi.«
Oni štirje so jo mahnili z dolgimi koraki naprej. Nekaj časa je Gašpar še pihal za njimi, kmalu pa je uvidel, da s svojimi starimi nogami ni kos dohajati mladih mož.

Na šmarškem polju so bili že dober streljaj preč njim. Tedaj se je usedel na kamen, oddahnil si je in obrisal pot, ki mu je curkoma lil s čela. Pri srcu ga je jelo nekaj tiščati...

Ali gredo biriči res k mežnarju kaj iskat?

Gotovo. Vse na njih kaže na to.

Ali čakaj! Zaman si brusijo pete; ničesar ne bodo našli.

Toda najsi tudi zastoj hodijo, sramota pa je in ostane, če ti biriči po hiši vohajo. Po vsej dolini bodo o tem govorili, povsodi bodo mežnarjeve strani gledali. Od vsakega marnja nekaj obvisi; to ti je že tako s tem preklicanim človeškim jezikom.

In kdo je vsega kriv?

Nihče drug ko on, Gašpar! On je sam zahteval, naj gredo v mežnarijo gledat, da bodo spoznali, kako

po krivem obrekujejo... Sodniku bi kaj takega še na misel ne bilo prišlo, saj bi tudi nobenega vzroka ne bil imel za to. Zdaj je močnik skuhal — pa je. Bog ti ga blagoslovi, mojster Gašpar!...

Da, da, prav ima njegova Barba, ko pravi, da je postal že čisto otročji in kratke pameti. Le otroka lahko tako razkuriš, da ne ve več, kaj počne. Za človeka pa, ki ima svojih pet križev in še čez, bi dejal, da se ne bo kar razvnel kakor kup smodnika, če iskrica vanj pade.

Jeza je pač huda reč. Kdor se tej vda, ne bo delal starosti — in prav mu je. Kaj tak človek sebi in drugim hudega prizadene!

Ali kar je, je! Zdaj ti drugega ne ostane, ko: počakaj, da boš videl, kaj bo!...

Kake dobre pol ure je sedel Gašpar ob cesti in si pridigal in se obkladal z modrimi nauki. Potem pa ni več strpel; pobral se je in odcapljal počasi dalje.

Ko je prišel v Šmarje, ni sprva zagledal nič posebnega. Ko pa je primahal bliže cerkvi, se je ustavil pred tropo ljudi, ki so se prerivali okoli mežnarije in se razburjeno pogovarjali. Že je začul posamične glasove:

»To je strašno!«

»Kdo bi si bil kaj takega verjel!«

»Na svetu ne moreš nikomur verjeti.«

Gašpar se je prerival med ljudmi in vprašal sem in vprašal tja:

trojica je na cesti izropala Antona Gregorja, Jožefa Žižeka in Karla Brgleza, katerim so roparji odvzeli denar in kolesa. Vlom v krčmo Karoline Fartelj jim je spodletel. Kolovodja vseh tolovajstev je bil Vinko Horvat, ki je nastopal celo s samokresom. Orožniki so končno organizirali obsežen pogon na Horvata in so ga tudi izsledili pri ljubici. Pri pogledu na orožnike je Horvat streljal, na kar sta mu odgovorila orožnika in sta ga zadela v roko in nogo. Ranjen se je cigan vdal. Orožniki so ga zgrabili in so ga vkleknjenega oddali v zapore mariborskega okrožnega sodišča.

Požar v obmejnem kraju. V Korovcih ob jugoslovansko-avstrijski meji je začelo goreti v odsočnosti gospodarja pri posestniku Francu Kolmanku. Ogenj je izbruhnil v škednju. Ker so bila vsa poslopja krita s slamo, so zajeli plameni hitro še drugo gospodarsko poslopje in hišo. Požarna nevarnost se je razvila s tako naglico, da na pomoč prihiteli sosedje niti živine niso mogli oteži. Zgorela je krava, dve telci ter tri svinje. Pogorelec je tudi ob žito, katero je bilo pripravljeno za mletje, ob krmo in razno gospodarsko orodje. Škoda znaša 60.000 din.

Nalivi. Ze dober mesec imamo zelo deževno vreme. Skoraj vsak dan dežuje. Na Ravenskem in Dolinskem je že zelo veliko škode. Voda je poplavlila travnike in njive. Krompir je že začel gniti in tudi druge rastline trpijo škodo. Jesenski pridelki so obetali zelo dobro letino, a če bo še nekaj časa deževalo, bo uničen krompir in tudi ajde in repe ne bo. Zdaj se je sicer zjasnilo, pa se ljudje bojijo novih nalivov.

Sobota. Daleč naokrog znani sejem »Bertalanova« je bil letos zelo slab, to pa radi velikega dežja. Živine je bilo malo, pa se je skoraj vse prodalo. Cena živine je tudi pri nas poskočila. Biki se kupujejo po 6 Din in čez za kg žive teže, teleta pa že po 7 Din. Kmet si je sedaj malo oddahnil, le prevelike doklade ga tarejo. Da bi ta cena živine le ostala.

Sobota. V tukajšnji zavod »Martinišče« je bil letos zelo velik naval. Vsi prostori so prenapolnjeni in več ni mesta niti za enega dijak. Starši so uvideli veliko korist takega zavoda in zato želi vsak dober stariš, da pride njegov otrok v dobro mesto. Mi gospodom salezijancem čestitamo, da so ugled zavoda tako dvig-

nili. Treba bo misliti na povečavo sedanjih prostorov. — Širijo se govorice, da pride kmalu v Soboto celi bataljon vojaštva in bo tu stalno nastanjen. To bo za Soboto velika pridobitev in tudi korist. Torej v kratkem dobimo okrožno sodišče in vojaštvo. V Soboti bo začelo pri-manjkovati stanovanj, ki so že sedaj menda dražja kot v velikih mestih.

Mačkovec. Živahnega Zelkovega Vančka več ni med nami. Vest o njegovi smrti nas je vse pretresla, saj smo ga videli v torek 24. avgusta opoldne, kako je skakal po hribih, a okrog četrte ure popoldne je bil že mrlič. Šel je z materjo v mlin, mati se je odstranila in mali enajstletni Ivan je že prišel preblizu transmissije in našil so le razmesarjeno telo. Bil je seveda pri priči mrtev. Nenadna smrt je domače in vse, ki so ga poznali, hudo prizadela. Pokojni zapušča žalostne starše in tri brate ter štiri sestrice. Žalostne domače naj tolaži Bog in molimo vsi za rajnega Vančka, da bo čim-

prej prišel k ljubemu Bogu, če morda ima še kaj odslužiti v vica. Naj počiva v miru.

Sv. Sebeščan. Kakor smo poročali, smo nameravali imeti v nedeljo 29. avgusta blagoslovitev nove stolpne ure. Urar ni mogel ure pravočasno izgotoviti in zato je blagoslovitev preložena na poznejši čas. Radi tega je tudi gasilno društvo preložilo svojo tombolo, ki bo isti dan, ko blagoslovitev nove ure. Kedaj bo to, bomo pravočasno poročali. — Naš župnik g. Bejek Janko se je vrnil iz Belja, kjer je bil v svrhu dušnega pastirstva med našimi sezonskimi delavci. Letos je med našimi delavci dosti malarije. Tudi g. Bejek je zbolel za to boleznijo in je moral iti v bolnico v Osijek, katero pa je že po šestih dneh zapustil.

Sv. Sebeščan. Kn.-škofijski ordinarijat je podelil našo župnijo našemu župniškemu upravitelju g. Bejek Janezu. Kakor slišimo, bo imel instalacijo 15. septembra. Gospodu želimo obilo božjega blagoslova.

Blagoslovitev temeljnega kamna za spomenik slovenskim žrtvam svetovne vojne.

Zadnjo nedeljo so se zbrali na Brezjah bojevniki, da prisostvujejo slovesni blagoslovitvi temeljnega kamna slovenskim žrtvam svetovne vojne. Kot priprava za nedeljsko slovesnost je bil v soboto zvečer v cerkvi govor, v katerem je predsednik Zveze, č. g. M. Ratej, razložil pomen nedeljske proslave. Sledile so slovesne litanijske, katere so opravili g. celjski opat Peter Jurak kot zastopnik lavantinskega škofa, gvardijan dr. Hadrijan Kokolj in Mirko Ratej. Po večernicah je bilo v samostanski dvorani zborovanje že v soboto došlih bojevnikov.

Cerkev na Brezjah je bila vso noč lepo razsvetljena z žarometi. Rakete in pokanje topičev je oznanjalo glavno nedeljsko slovesnost.

Nedeljsko prireditve so počastili ljubljanski škof dr. G. Rožman, belgrajski nadškof dr. Ujčić, zastopnik kralja in kneza namestnika Pavla podpolkovnik Pavlič, ban dr. M. Natlačen in konjiški arhidijakon Tovornik.

Pred sv. mašo je imel škof dr. Rožman na zbrane nagovor. Po sv. daritvi je blagoslovil ljubljanski škof temeljni kamen za spomenik. G. predsednik Ratej je prečital listino, katero so zazidali v temeljni kamen.

Koj za blagoslovitvijo je otvoril zborovanje g. predsednik Zveze, pozdravil vse odlične zastopnike cerkve in drugih oblasti ter je predlagal pozdravne brzojavke: kralju, knezu namestniku Pavlu, dr. Stojadinoviču, dr. Korošcu, vojnemu ministru in škofu dr. Tomažiču. Predsednik je prečital tudi brzojavke, v katerih so pozdravili bojevnike: notranji minister dr. Anton Korošec, škof dr. Tomažič, mariborski župan dr. Juvan itd.

Kot pokrovitelj bojevnike prireditve je povzel besedo burno pozdravljen ban dr. Natlačen, ki je naglašal, naj bo spomenik na Brezjah priča hvalečnosti slovenskega naroda žrtvam, ki jih je od Slovencev zahtevala vojna, znak miru in sprave in simbol tovarištva.

»Kaj pa je? Kaj pa je?«

Nihče mu ni odgovoril. Šele blizu vrat mu je rekla neka stara devica s škodoželjnim obrazom:

»Marijo so okradli. So že vse našli.«

»Kdo jo je okradel? Kje so kaj našli?« je moč sopihal.

»Pri mežnarju v kleti. — V zidu si je Veronika vse skup skrila. No, zdaj se ji bo nos pobesil.«

»Kako, da bi prav Veroniko mogli dolžiti, da je ona skrila?«

»Njene škarje so našli zraven, tiste, s katerimi je ono Marijino tenčico razrezala.«

Gašpar je planil v mežnarijo.

V kotu je čepel mežnar Aleš in je gledal topo pred se. Lice mu je bilo belo kakor zid, dolga brada pa se mu je tresla. V drugem kotu je ječala mežnarica Marjeta. Veronika je stala pri njej in je na vse načine poskušala, da bi jo potolažila. Bled je bil tudi Verončin obraz; ali na njenem licu ni bilo ne strahu ne bojazni, le zdaj pa zdaj ga je spreletela senca jeze in zaničevanja.

Na mizi so ležale ukradene reči: Marijina zlata kronica, precejšen kos zlate verižice, nekaj potrganih starinskih zlatnikov in razrezana tenčica. Na zlati kronici so manjkali vsi dragi kamni, na verižici večidel vsi zlatniki, na tenčici pa vsi zlatniki in večina biserov. Dragocene ovratnice pa sploh ni bilo. Da bi še to našli, so premetavali biriči vso hišo od

strehe do tal, pisar pa je bil medtem na straži pri najdenih rečeh.

Sredi teh so bile tudi Veroničine škarje...

Nekaj trenutkov je stal Gašpar, kakor da ga je strela oplazila. Ko je prišel do sape, je rekel napol glasno:

»Za božjo voljo, kaj pa se godi tu?«

»To ve sam Bog,« je odgovoril mežnar s svojim basom in je dvignil glavo. »Lumparija, da hujše biti ne more! V klet so nam te reči nastavili, da bi nas v nesrečo spravili.«

»Ali je kdo po sili vdrl v klet?«

»Ne, je zmeraj odprta. Zakaj bi jo naj pa bili zaklepali? Repice nam vendar nihče ne bo kradel.«

Ko je Marjeta začela svakov glas, je zakričala:

»Gašpar, ali si ti? Pomagaj nam! Saj ti nam vendar verjameš, da smo nedolžni!«

»Nedolžni ste kakor sam sveti Alojzij, to sem stokrat voljen priseči. Kar bom mogel, bom storil,« je dejal moč. »Toda: ali niste prav nič vedeli, kako lumparijo vam predejo?«

»Ne čuli nismo, videli pa še manj kaj,« je spregovorila Veronika; »edino prejšnji teden je dvakrat nekdo položil za mano tele reči: prvič verižico spodaj pri mecesnih, drugič pa kos tenčice, ko sem bila na Klemenovem vrhu. S pravo peklensko hudobijo so si namislili, kdor si je.«

za prevod neke perziške stare knjige, ki bi naj bila stara 2000 let. — Najnapornejše je bilo pri tem dehu ločiti posamezne liste papirusa, ki so postali s časom krhki in so se zleplili drug z drugim skoraj neločljivo. V nekoliko mesecih pa je učenjaku uspelo, da je napravil del rokopisa čitljiv in umiliv, in misli, da bo vse delo dovršil v dveh letih.

Bambus v južni Franciji

V vsej južni Franciji, posebno pa v Provansi, so se letos razcveteli bambusi. Pravijo, da vzbuja ta razcvet med tamkajšnjim kmečkim prebivalstvom nekakšen strah. V resnici se ta vrsta bambusov razcvete komaj enkrat, dvakrat v stoletju. Zakaj

Izbranim besedam g. bana je sledil pretresljiv govor predsednika invalidske organizacije g. Štefeta, ki je ganil zbrano množico.

Glavni govornik tabora je bil radovljiski župan g. Resman.

Po izvrstno podani deklamaciji je nastopil kot zadnji govornik zdravnik dr. J.

Pihlar iz Maribora, ki je slavil zasluge bojevnikov za naše osvobojenje.

Zatem je predsednik Zveze Ratej zaključil ob eni uri popoldne krasno zborovanje. Pevski zbor bojevnikov je zapel ob spremljevanju godbe »Bože pravde« in tabor se je začel razhajati na razne strani.

Na prosvetni tabor v Hoče

gremo v nedeljo, dne 5. septembra vsi! Vabimo vse! Naše očete in matere, da vidijo, za kaj se njihovi sinovi vnamajo, vabimo naše fante, ki še niso organizirani, da se tudi ti priključijo naši armadi. Vabimo tudi naša dekleta, da nas tudi one podprejo pri našem delu. Klic mladine iz dekanij Maribor desni in levi breg, Jarenina, Dravsko polje in Slovenska Bistrica je: V nedeljo gremo vsi brez izjeme v Hoče! Naš tabor je samo v Hočah! Ob 9. uri bo sprejem došlih gostov na postaji. Ob pol 10. sprejeto v cerkev k sv. maši. Po maši tabor pred cerkvijo, kjer govorita dr. Josip Jeraj in dipl. jurist Franc Zebot ml. Po večernicah pa bo telovadni nastop fantov Slomškovega fantovskega okrožja. Tabor se vrši ob vsakem vremenu.

Prosvetni tabor v St. Rju, ki je bil določen za praznik 8. septembra, je preložen na nedeljo 12. septembra. Spored tabora: ob 8.30 sprejeto, ob 9. sv. maša s pridigo na prostem, nato velik tabor, na katerem govorijo minister dr. Miha Krek, profesor dr. Franjo Sušnik in mariborski podžupan Fr. Zebot. Ob 14. slovesne večernice, ob 15. telovadni nastop članov fantovskih odsekov z nagovorom M. Geratiča.

Jarenina. Prvi Slovenjgoriški tabor kmečkega delovnega ljudstva se vrši v Jarenini dne 5. septembra. Vse one, katerim smo poslali okrožnico, prosimo, da skrbijo, da bo iz njihove župnije prišlo na ta tabor vsaj 150 do 200 ljudi. Vse zaupnike, kateri so prejeli plakate in letake, prosimo, da plakate takoj nabijejo na vidnih mestih, lepake pa razdelijo predvsem

med tiste, kateri se že iz navade udeležijo prireditve le takrat, če dobijo pismena vabila. Na taboru bodo govorili sledeči: Brodar Janez, predsednik Kmečke zveze in kmet iz Hrastja pri Kranju in njegova žena; Steblovnik Martin, predsednik Kmečke zbornice in kmet iz Smartnega ob Paki v Savinjski dolini; Janžekovič Franc, banski svetnik in kmet iz Šterjancev pri Ptuj; Špindler Jožef, svetnik Kmečke zbornice, župan in kmet od Sv. Ane v Slov. gor. Prireditve se bo vršila ob vsakem vremenu, ker je za slučaj slabega vremena na razpolago društvena dvorana. V vsaki župniji naj si udeleženci iz svoje srede določijo nekaj rediteljev, kateri bodo vzdrževali red. Udeležence tabora tudi opozarjamo, da se bo isti dan popoldne vršila v društveni dvorani igra »Kadar se utrga oblak«, drama iz kmečkega življenja. Drama zasluži, da si jo vsak ogleda.

Sv. Peter pri Mariboru. Tukajšnje prosvetno društvo priredi ljudsko igro Revček Andrejček na prostem za farno cerkvijo. Predstave bodo: 5. septembra ob 3. uri popoldne in ob 8. uri zvečer ter 7. septembra ob 8. uri zvečer.

Fantje in dekleta, žene in možje iz valovitih Slovenskih gor, iz žarkih Haloz — vi ponosni Poljanci s širnega Dravskega, Ptujkega polja, pripravite se za prosvetni tabor v Ptuj, ki bo dne 19. septembra 1937!

Sv. Marko nižje Ptuj. Na Mali šmaren, dne 8. septembra, bo pri Sv. Marku javni telovadni nastop ptujkega fantovskega okrožja, združen z blagoslovitvijo nove motorne brizgalne gasilске čete Markovci-Nova vas. Spored: Ob 13. zbiranje fantov fantovskih odsekov ptujkega okrožja in tudi od drugod so dobrodošli. Ob 14.

PRI LJUDEH, KI ČESTO TRPE NA ZAPEKI, ZARADI ČESAR NASTAJAJO VRENJA V ŽELODCU IN CREVESJU, pospešuje se temeljito čiščenje celotnih prebavnih organov s čiščilo naravne

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice zaužite zjutraj na tešč želoдец. Z uporabo

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice se naglo odpravi plast z jezika, ki je nastala zaradi zapeke, ravnotako pa se tudi doseže boljši apetit.

Ogl. reg. S. br.30.474-35.

skupen odhod z godbo v Novo vas, kjer bodo pri kapelici sv. Nikolaja pete litanije, nato blagoslovitev motorne brizgalne z nagovorom. Po blagoslovitvi skupen odhod na telovadišče, kjer se vrši telovadni nastop članov in mladcev fantovskih odsekov s prostimi vajami, z lahko atletiko in z vajami na orodju. Prijatelji naših katoliških telovadcev in naših gasilcev so iskreno vabljeni!

Velika Nedelja. V nedeljo 5. septembra (angelska nedelja) vprizori ob treh popoldne dekliški krožek prosvetnega društva ljubko igro »Madona v gozdu«. Vsi vjudno vabljeni!

Sv. Venčal pri Slov. Bistrici. Prosvetno društvo priredi v nedeljo 5. septembra ob 3. uri popoldne v tukajšnji šoli igro »Prisegam«. Vsi od blizu in daleč iskreno vabljeni!

Črešnjevci pri Slov. Bistrici. Tukajšnja dekleta, članice Prosvetnega društva in Marijine družbe, vabijo na svojo prireditev. Uprizori v nedeljo 5. septembra po večernicah v šoli trodejanko »Prisegam«. Ker je omenjena igra polna resnih in šaljivih prizorov, bodo zadovoljni gotovo vsi, ki nas obiščejo. Torej priarčno vabljeni!

Dekliški tabor za dekanijo Nova cerkev se bo vršil 5. septembra pri Devici Mariji v Vojaški. Spored: Ob 9.15 pred cerkvijo pozdrav škofovega zastopnika; ob 9.30 slavnostna pridiga in sv. maša škofovega zastopnika; po sv. maši zborovanje pri cerkvi, na katerem nastopijo tri dekleta iz Celja, pozdravi deklet iz posameznih župnij, pesem. Tabor je namenjen vsem katoliškim mladencem in ne samo Marijinim družbam! Vse ste povabljeni, pridite v prav obilnem številu!

so se razcvetela baš letos, ne more nihče povedati in provansalski kmetje, ki niso nič manj praznoverni nego drugod, pripisujejo temu seveda nadnaraven pomen. Prepričani so, da bo imelo to za posledico hude dogodke.

Zobje iz stekla

Zdravniki nekega zobozdravniškega zavoda v Manchesteru na Angleškem so izumili umetno zobovje iz stekla. Te zobe izdelujejo iz stisnjenega stekla posebne vrste in jih prevlečejo z neko barvo, tako da so popolnoma podobni pravim zobem. Po njihovih izjavah so novi stekleni zobje dosti boljše in trpežnejše od zob iz porcelana ali podobnih snovi.

»Kako pa pridejo tvoje škarje k temu?«

»V cerkvi sem jih pozabila, ko sem oltarni prt prirezovala. Ko sem jih šla zvečer iskat, jih ni bilo nikjer več.«

V tem so pricoklali oni trije biriči in so se rotili, da so vse preobrnil, da pa ničesar več niso našli; tudi, ko bi hišo na glavo postavili, ne bi mogli več kaj najti.

Tedaj se je začel Gašpar s pisarjem pogajati. Govoril mu je in govoril, pa mu je zaman pihal na dušo; nič ni pomagalo: mežnar, ona in Veronika so morali kakor zločinci dol v Kaplo.

* * *

Špela je torej dosegla, kar je želela. Ko sta se z grofovimi jagrom zadnjič pri Hudih pečeh razšla, se je vrnila vsa omočena domov. Reči si je morala, da je konec vsega upanja.

Ali tedaj ji je strast vnovič vzplamtela in zago-rela je huje ko kdaj prej... Ne, Veronika ga ne sme dobiti! Naj velja karkoli, tej ga mora iztrgati; kajti njen je Anza, njen in njen. Še smrti ji ni mar, niti sramotne na morišču ne, da le ta dva razdruži in razdvoji. Če drugače ne pojde, naj pa Anza z njo vred konča, ju bo vsaj rabelj združil...

Potem se je zopet zamislila:

Jagar je rekel, da bo prihodnje dni vrnil, kar

sta v šmarski cerkvi ukradla. Morda bi ga mogla zaslediti in izvohati, kam bo ukradene reči položil; pobrala bi jih in vzela. S temi reči bi znala Veroniki tako zagosti, da bi imela za zmeraj dovolj.

Te misli Špela ni več izpustila. Prihodnjo noč je pet ur čepela za zidom na šmarskem pokopališču, ker je bila prepričana, da bo jagar položil ukradene reči pred cerkvena vrata. Ko ga pa ni bilo in ves drugi dan na vasi ni bilo kaj čuti, se je spomnila, da je morda jagar Veroniki že vse povedal — saj je bila Veronika nekaj dni sem že spet doma — pa bo vso ropotijo kar k njej zanesel ali pa jo tako kam položil, da jo bo Veronika takoj našla...

Tako je Špela dve noči prežala okoli mežnarije. In res! Drugo noč, ko je lilo kakor iz škafe, da je bilo kar primerno vreme za skrite poti, je res prišel jagar in prinesel v vreči šmarske dragocenosti ter jih položil za mežnarijo. Menil je, da je tu bolj varno kakor na cerkvenem pragu; ponoči nimajo tu nihče kaj iskati, mežnarjevi pa bodo zjutraj takoj opazili tujo vrečo in pogledali, kaj je v njej. Nesli bodo reči v župnišče in jih dali gospodu; tako bo vse prav. Najrajši bi bil sam vse skup neseš v župnišče, ali tam so imeli hudega psa; ta bi bil tako lajal, da bi znal kdo nepravilno preji gledat, kaj da je. Zato se je odločil rajši za mežnarijo. Niti v sanjah pa mu ni prišlo na misel, da bi mogel kdo mežnarjeve osumiti, ko bi pri njih našli ukradene reči.

Špeli so se oči kar svetile, ko je iz svojega skri-

Sejmarji! Vzemite s seboj tudi Slomškove svetinje, ki jih ljudje tako želijo imeti! Lahko jih boste odprodali. Svetinje se dobijo v Cirilovi Maribor-Ptuj.

Dekliški tabor pri Sv. Roku. Vzporedno s tabori fantov in mož se vršijo tudi veličastna prosvetna zborovanja naših deklet. Dekleta šmarske dekanije so pohitela zadnjo nedeljo k Sv. Roku nad šmarjami. Večina deklet se je zbrala v nedeljo zjutraj na kolodvoru, kjer so pozdravile predavateljice iz Celja in so se podale k sv. maši k Sv. Roku. Po službi božji je

bilo pred cerkvijo zborovanje pod vodstvom g. kaplana Veselčiča. V imenu šmarskega okrožja je pozdravila dekleta Nežka Anderličeva, za celjsko podzvezo gđna Košičeva. O nalogah deklet za bodočnost je govorila gospa Marinkova. Po popoldanskih večernicah je bilo predavanje pred cerkvijo in je govorila gđna Slapnikova iz Celja o naši skupnosti. Tabor deklet je pozdravil šmarski župan g. Turk, sladkogorski g. župnik Stakne je podal dekletom nekaj navodil za življenje. Lepi tabor je zaključil tamonjšnji rojak g. monsignor Vreže, ki je polagal dekletom na srce, naj bodo boriteljice za Kristusova načela in naj ponesejo njegovo ljubezen v svet.

go posestnika v Zibercih. Naj počivajo v miru! **Sv. Miklavž pri Ormožu.** V starosti 73 let je zadela srčna kap občežnana ter priljubljeno Vrbnjakovo kumo. Rajna je bila dolga leta poštna uradnica pri Sv. Miklavžu in med vojno celo organistin'a. V njeno hišo je prihajal »Slov. gospodar« 40 let. Blaga rajnica je bila velika dobrotnica revežev in skoro vsak dan smo jo videli pri sv. maši in pri sv. obhajilu. Dobri kumi poplačaj Vsemogočni njena številna dobra dela!

Sv. Rupert nad Laškim. Pač res, nobena pratka bi ne mogla povedati, da bo mlada, zdrava in vesela Lojzka Novakova, p. d. Plavčeva iz Bezgovne 21. avgusta počivala na mrtvaškem odru: saj je imela komaj 23 let, bolezní ni poznala, pač pa delo, trud in napor, kakor ga pozna samo nepokvarjen kmečki človek. A močni prehlad, za katerega se v svoji mladi moči ni zmenila, je postal usodepoln. Iskala je zdravje v celjski bolnišnici; ko je spoznala, da je vsak človeški trud zaman, je s poslednjimi telesnimi močmi hitela nazaj v očetovo hišo umirat. Marijina deklška družba, v kateri je svojo lepo mladost zgledno preživela, ji je priredila častno spremstvo, domači pevski zbor je zapel ob hiši žalosti in ob grobu pretresljive žalostinke, družbeni voditelj je rajni spregovoril primerno slovo. Spavaj mirno, dobra Lojzka in prosí pri Bogu za hudo prizadete starše!

Odprta noč in dan so groba vrata.

Studenec pri Mariboru. 21. avgusta je umrl velespoštovani mož Peter Pavalec. Pred večimi leti se je preselil sem in si kupil hišo. Peter Pavalec je bil zaveden katoliški mož. Pri vseh katoliških kulturnih prireditvah je bil navzoč. Bil je skoraj vsakdanji obiskovalec sv. maše ter je pogosto prejemal sv. obhajilo. Odtod njegova usmiljenost do siromakov in revežev. Več let je bil ud III. reda sv. Frančiška, član tukajšnjega Katoliškega izobraževalnega društva in cerkveni ključar pri cerkvi sv. Jožefa v Studencih. Pogreb je bil 23. avgusta, katerega se je udeležilo veliko občinstva. Gospod Bog naj mu podeli obilno plačilo za njegova dobra dela v nebesih. Naj počiva v miru!

Sv. Anton na Pohorju. Resnici na ljubo sporočamo, da rajnega posestnika Antona Mravljaka niso našli mrtvega v gozdu, pač pa se je v njem ponesrečil tako, da je začel krvaveti in slabeti. Rajniki se je vsedel na gare ter se sam pripeljal domov, kjer so ga spravili domači v postelj. Spregovoril je še par besed, nato se je onesvestil ter izdihnil. Pogreb je pokazal, da je bil Anton Mravljak priljubljen povsod radi svojega mirnega značaja in pripravljenosti pomagati vsakemu. Bil pa je tudi mož velik trpin, a

je svoje križe tiho prenašal. Sedaj se bo odpeljal poleg cerkve sv. Antona. Blag mu spomin!

Apače. Pokopali so ob lepi udeležbi pogrebcev na apaškem pokopališču v zadnjih tednih tri gospe: Probat, soprogo cerkvenega ključarja iz Drobincev, ki je umrla 52 let stara; Barbaro Jaušovec, Slovenko iz Apač, in Kampuš, sopro-

Maribor. (Jubilej odlične mariborske obitelji.) Pred dnevi je slavil 30 letnico poroke odlični mariborski meščan g. Franc Hohnjec s svojo ženo Viljemino. G. Hohnjec je v Mariboru in okolici odlična osebnost, priznan mesarski obrtnik, dolgoletni član mariborskega občinskega sveta, bil je celo vrsto let član trgovske in obrtne zbornice v Ljubljani, član mojstrske izpitne komisije, častni predsednik mesarske zadruge in član številnih korporacij in ustanov v Mariboru. Njegov zakon je srečen in družina Hohnječeva uživa veliko spoštovanje blizu in daleč. V zakonu so se mu rodili trije otroci, dve hčerki in en sin in

reči moramo, da živi g. Hohnjec res srečno družinsko življenje. G. Hohnjec je tudi obhajal spomladi 30 letnico svoje samostojne mesarski obrti. V mladosti je mnogo prepotoval in se izobrazil v svoji stroki tudi v tujini. Rodom je iz obsoletskih krajev ter je velik prijatelj naših vinogradnikov. Kot mlad dečko je zapustil rojstni dom in ko je postal samostojen mojster v Mariboru, je začel prav za prav z nič. Kot poštemu človeku, kateremu je bila vse življenje vestnost in značajnost merilo njegovega delovanja, mu je bila sreča mila in s svojo pridnostjo, varčnostjo in vztrajnostjo si je pripravil v Mariboru lep dom, v katerem živi res življenje srečnega človeka. Njemu in njegovi spoštovani gospej soprogi k 30 letnici njune poroke, njemu posebej pa k 30 letnici obstoja njegove obrti kot

vališča opazovala jagra, kako se je motal okoli mežnarije in kako jadrno se je izgubil v noč. Previdno je ostala še nekoliko časa skrita, potem je šla po vrečo in jo odnesla; v nekem zapuščenem hlevu nad gozdom je počakala jutro.

Ko se je zasvitalo, je pregledala, kar je bilo v vreči. Vsa iznenadena je bila, ko je poleg dragocnosti našla še precej denarja. Pobrala je denar, potrgala zlatnike in drage kamne, ostalo pa je skrila v nastel in šla domov.

Še dopoldne si je namislila, kako bo napravila, da bodo Veroniko osumili, da je ona tatica, ki je šmarsko cerkev okradla. Lezla je za njo, ko je ta šla v Kaplo, in pri macesnih je spustila kmalu za njo kos ukradene zlate verižice na pot, kakor da jo je Veronika izgubila. Podobno je naredila dva dni pozneje na Klemenovem vrhu; tu je pobrala tudi škarje, ki jih je Veronika pozabila.

Ko so se nato začeli marnji, se je Špela zmenila s sodnikovim Lavrincem, z urarjevo Rezo in še z nekaterimi deklinami, ki so vedrile na Fužini, ter jih je nagovorila, da so na vso moč jele te marnje podpihovati.

»Le počakaj, hinavka! Tako ti zagodemo, da te še pes ne povoha več.«

Da imata ona in jagar kaj s tatvino, tega ni zaupala nobeni, še Lavrincu ne. »Izdati se morem le enkrat, besede nazaj vzeti pa nikoli več,« si je mislila in je rajši molčala.

Zmeraj več so vedeli jeziki povedati, zmeraj bolj so jeli kazati na mežnarjeve. Zdaj je Špela šla in je večidel vse, kar je bilo ukradeno, ponoči skrila v mežnarjevo klet. Čez kak dan, si je dejala, bo že nahujskala kake ponočnjake, da bodo dragocenosti našli.

S svojo preveliko gorečnostjo pa je Gašpar že prej sprožil vso reč. Ko je Špela izvedela, da so mežnarjeve prijeli, je bila vsa iz sebe od hudobnega veselja. Saj se ji je res vse tako posrečilo, da si še mislila ni, da bo tako gladko šlo. Veronika in mežnar z mežnarico so bili v pasti, na njo ali na jagra pa še malo suma ni padlo.

Sicer se je bala, da bi jagar prišel na dan z njeno ruto in z onim, kar si je od cerkvenih dragocenosti še obdržal, ali verovala je, da si več kaj ne bo upal, ker bi drugače samega sebe tudi izdal. Zaradi rute bi se že kako zlagala. Za Veroniko se pa tudi ne bo potegnil; saj toliko ga je že poznala, da kakemu dekletu na ljubo, najsi jo ima še tako rad, ne bo tvegala življenja.

(Dalje sledi)

Vse šolske potrebščine

dobite najceneje in najboljše v prodajalnah

Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in Ptuj!

Električni krojač

Eden najbolj znanih pariških krojačev si je izmislil, da bi v službo svojih naročnikov postavil najmodernejšo pridobitev elektrotehnike, fotoelektrično stanico. Naročnike postavijo v neko kabino s kariranimi stenami. Te stene predstavljajo torej nekakšno merilo. Potem nastavijo pomočniki celo vrsto kovinskih kazalcev, električne svetlobne stanice stopijo v obrat, končno napravi jo še dva fotografska posnetka, enega od strani, drugega od spredaj, in pomerjanju je konec. Tedenost te metode je v tem, da krojač potem nima samo potrebnih mer, temveč tudi natančen obris svojega odjemalca.